

grooten teen; dit laatste helpt vaak. De hiel wordt hierdoor naar de kuit bewogen en er zal dus eenige ontspanning komen aan de pezen van de musculi gastrocnemius en soleus; tegelijk ontstaat er een aanspanning van den musculus tibialis anticus. Of dit van invloed is?

Nunspeet, 25 Augustus

A. VERSCHOOR

AANLEG EN MILIEU (LEVENS-MIDDEN) IN DE LEER DER MISDAAD

Zonder in polemiek te willen treden met de schrijvers der beschouwingen over dit onderwerp (blz. 2029 en 2149 van dit *Tijdschrift*) vind ik aanleiding tot enkele opmerkingen.

Ten eerste: Gaat het eigenlijk wel aan, misdadigheid op één lijn te stellen met andere hoedanigheden, zooals hoofdlenkte, borstomvang of lichaamsgewicht? Zij is immers geen hoedanigheid in dien zin. Misdaden zijn anti-sociale of in ander opzicht laakbare menschelijke gedragingen. Misdadigheid is dus geen kenmerk zooals de overige uit het domein der anthropogenetica.

Ten tweede: Welke gedragingen dienen als misdaden te worden opgevat? Degene, die terecht (kunnen) worden, omvatten zeker maar een gedeelte ervan. Sluwe delinquenten weten immers veelal wel aan den strafrechter te ontkomen. En in hoeveel gevallen gelukt het den bedrijvers, zelfs in geval van berechting hun straf te ontgaan en zich vrij te houden van het praedicaat: misdadiger door de wijze, waarop zij hun houding voorstellen?

Ten derde: Men overschatte de gegevens, ook van de meest „exacte” wijze van erfelijkheidsonderzoek (de bestudeering van tweelingen), niet. Wij hebben daarover ettelijke jaren geleden een gedachtenwisseling gehad met wijlen collega JOHANNES LANGE, te Bréslau, die het eerst, althans in ons werelddeel, op methodische wijze van het tweelingenonderzoek in dit verband heeft baat getrokken. Daarbij bleek mijns inziens, dat er op zijn gegevens en vooral op zijn gevolgtrekkingen wel het een en ander af te dingen is.

Ten vierde: Het biologisch onderzoek zal ten aanzien van het verschijnsel der misdadigheid steeds eenzijdig en dus ontoereikend blijven; het kan zich slechts tot een aspect van het onderwerp uitstreken. Men kan met biologische methodes hoedanigheden bestudeeren, die veelvuldig zijn bij misdadigers en met de gedragswijze der crimineelen in een positieve, wellicht een hooge correlatie staan. De betrokken gegevens kunnen uiteraard van groote beteekenis zijn voor de kennis van de factoren der misdadigheid. Doch het blijft de vraag, of men van biologisch gezichtspunt wel rechtsstreeks het verschijnsel der misdadigheid als een „aanleg” daartoe kan nagaan, gelijk men andere normale of ziekelijke kenmerken met de methodes der natuurwetenschappen kan onderzoeken.

Maastricht, 29 Augustus 1942

J. E. SCHULTE

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSCHLAND. — EEN ELECTRONENMICROSCOOP TE TÜBINGEN. Het Hygiënische Instituut te Tübingen is de eerste Duitsche universitaire instelling die over een electronenmicroscop beschikt (*Deutsche medizinische Wochenschrift*, 1942, blz. 778).

— GEEN INSULINEKUREN VOOR LIJDERS AAN SCHIZOPHRENIE. Op grond van een zendbrief van den rijksminister voor wetenschap, onderwijs en volksopvoeding zal slechts bij hooge uitzondering toestemming worden gegeven tot insulineuren ter behandeling van schizofrenie (*Zeitschrift für das gesamte Krankenhauswesen*, 1942, blz. 224).

— SANATORIA IN OORLOGSTIJD. Gedurende den oorlog zijn de sanatoria voor zieken bestemd. „Erholungsbedürftige” kunnen slechts bij uitzondering worden opgenomen, ten hoogste voor den duur van 6 weken (*Münchener medizinische Wochenschrift*, 1942, blz. 694).

— GEDACHTENWISSELING OVER HET „VOLLKORN” BROOD. Prof. EULER tracht de bezwaren te ontzenuwen die tegen het gebruik van „Vollkorn”-brood worden ingebracht;